

ne morejo pristeti med svetnike nikogar, ki bi ne bil že v resnici v nebesih. Sv. Duh ne more dopustiti, da bi verniki koga častili in se mu priporočali, ki tega ne zasluži ali še sam pomoči potrebuje. Na to so sv. oče zapeli »Te Deum laudamus« in za njimi je pela cela cerkev od jednega kota do drugega. Prav ganljivo je bilo poslušati, ko je cela cerkev, papež, škofje, duhovniki in posvetnjaki, pela veličastni hvalospev trojednemu Bogu. Zunaj so pa zazvonili vsi rimski zvonovi in celo uro naznanjali radostno novico. V prejšnjih časih so gromeli tudi topovi z angeljskega gradu, toda od leta 1870. je to prenehalo, ker je Rim v ptujih rokah.

H koncu so papež glasno molili molitev v čast novima svetnikoma in podelili »Urbi et Orbi« (mestu rimskemu in celemu svetu) svoj blagoslov. S tem je bila kanonizacija dovršena. Prvi izmed kardinalov je na to pel slovesno sv. mašo. Sicer bi papež sami maševali, toda zaradi visoke starosti in slabosti bi težko vzdržali dolge obrede.

Tristo pevcev, ki so bili razdeljeni v dva kora, je prav mojstersko pelo mašo glasovitega laškega skladatelja Palestrine (Missa Papae Marcelli). Po evangeliju so papež dali prebrati homilijo ali kratko pridigo o dveh novih svetnikih, ki bo pozneje prišla v brevir.

(Konec prih.)

Gospodarske stvari.

Kmetijski stroji.

(Konec.)

Kdor je živinorejec, mora imeti tudi dovolj rodovitnih travnikov. Tako pridemo slednjič na stroje, ki jih rabimo pri obdelovanju travnikov. Tu omenjamo stroj za kositi, stroj za sušiti in brano za vlačiti. Kar se prvih dveh tiče, moramo omeniti, da se lahko rabi tam, kjer so tla popolnoma ravna. Brano za travnike naj bi imel vsak bolj premožnejši kmet, ker tudi ni predraga; za 35 ali 40 fl. dobiš dovolj močno. Izplačala se ti bo v kratkem, ker že v prvem letu boš povzdignil rodovitnost travnika, ako ga povlečeš. Z brano namreč izruješ iz travnika ves mah, ki travo v rasti ovira, zraven pa tudi izrahljaš zemljo. V tako zrahljano zemljo pa lahko pride zrak, ki seno v rasti zelo povpešuje. Na ta način pa poravnša tudi vse kratine, ki bi ti zadržale mnogo trave, zraven pa bi ti še pri košnji zelo nagajale, ker na kratinah se kose prav dobro brusijo. Za brano pograbi meh, ki ga porabiš lahko za steljo. Brano posodi tudi sosedu. Od nje se navadno na dan račun 1 fl. Vem za kmeta, ki povleče s svojo brano in živino travnik, ako mu dotičnik le mah prepusti, ki ga je izruval. To je pravo kmetovanje. Nekateri vlačijo travnike z navadno brano, ki so ji med zobe vpletli nekoliko bodečega trnja. Tudi to je dobro in boljše kakor nič, čeravno so na tak način delo ne more dovršiti tako korenito, kakor z vnašač za to narejeno železno brano. Ako hočeš imeti rodovitne travnike, jih dobro gnoji in pridno vlači.

Tu je v kratkem popisano vsaj nekoliko strojev, ki jih rabi poljedelec. Imamo jih še sicer več, pa ti so najnavadnejši. Pri primerni priložnosti hočem posamezne tančneje orisati z ozirom na kmečko korist. Sedaj pa naj bo o tem dovolj. Ti dragi kmetič, pa presodi sam, ako ti kaže, si katerega naročiti, svarim pa te, da se varuješ brezvestnih judovskih agentov, ki ti vsako leto vsiljujejo raznovrstne slabe stroje za drag denar. Mnogokrat dobiš stroj, ki ni za nikakšno rabo. Iz tega pa nastanejo pravde, ki jih moraš vedno le ti plačevati. Ako si naročiš stroj, obrni se na domače pre-

kupce in izdeljevatelje. Savinjčane bi opominjal na Lorbjerja v Zalcu.

Konečno želimo, da bi se kmetje kolikor toliko vsaj ravnali po sledečem: Vinogradnik naj ima mlin za grozdje. Živinorejec si naj pripravi rezalnico, posestnik travnikov pa železno brano. Premožnejši posestniki ali pa občine naj si kupijo mlatilnice, katere se naj izposojujejo. Vse druge naj si naročijo tisti, ki jim ugajajo in imajo tudi denar. Za navadnega kmeta pa zadostujejo zgoraj naštetih stroji popolnoma. Vedno pa se držimo gesla: Judovskih oderuhov podpirati nikdar!

Sejmovi. Dne 12. junija na Teharjih in na Starih sv. gorah. Dne 14. junija v Kozjem, Siegersbergu, Brežicah, Slov. Gradcu, Zalcu, Ločah, pri Sv. Andražu v Slov. gor. in v Rogatcu. Dne 15. junija pri Sv. Barbari pri Oplotnici, v Mozirju, Arvežu, pri Sv. Juriju ob Ščavnici, v Lembahu, pri Sv. Vidu niže Ptuja, v Radgoni, na Planini, v Kostrivnici in v Celju. Dne 16. junija v Imenem (za svinje) in na Bregu pri Ptujju (za svinje). Dne 18. junija pri Sv. Trojici v Slov. gor.

Dopisi.

Iz Gradca. (Podporno društvo za slovenske visokošolce v Gradcu.) Skoro bo dve leti, odkar je po večinoma znanih nepremišljenih homatijah krenilo delovanje »Graške podpiralne zaloge« na pot, kamor ji ni moglo slediti zaupanje slovenskega podpirajočega občinstva. Ker pa so usahnili viri, skrčile so se tudi poprej toli izdatne in mnogoštevilne podpore na redke in neznalne zneske in konec je ta, da strada mnogo slovenskih visokošolcev v Gradcu. To ni na škodo samo njim, temveč celemu narodu slovenskemu, kateri živo pogreša izučenega naraščaja po vseh slojevih javnega življenja. Pomislimo le na novi civilno pravdni red. Kje dobimo potrebno število pravdnikov, ako si jih sami ne odgojimo? A kako pomoči? Prosjatičti doneskov zavoženi »podpiralni zalogi« bilo bi v sedanjih razmerah brezuspešno. Čakati utokov, s katerimi so se nekateroiki bahali, da bodo sami obračunali z akademskim senatom? S tem bi se le podaljšala doba stradanja za sedanje uboge dijake v Gradcu. Edino sredstvo iz te zagate je bilo, osnovati novo popolnem neodvisno »podporno društvo za slovenske visokošolce v Gradcu«. Pravila temu društvu, sestavljena po vzorcu jednacega dunajskega društva, potrdila je visoka vlada. Društveno delovanje se začne z osnovalnim občnim zborom dne 23. junija t. l. Za sedaj sprejemata dopise in pošiljatve vseučil. prof. dr. Gregor Krek ali pa dr. Benjamin Ipavec, Burgring štev. 4. Osnovalni odbor se obrača v imenu podpore vrednih in potrebnih slovenskih dijakov graških do vsega slovenskega občinstva z najiskrenejšo prošnjo, naj blagovoli nakloniti obilnih doneskov novo ustanovljenemu društvu.

Od Sv. Jakoba v Slov. gor. (Volitve.) Malokaj je brati od nas v »Slov. Gospodarju«, čeravno bi se lahko o marsičem pisalo. Že delj časa je, odkar je zavlada v naši veliki občini, ki je prej bila v verskem in narodnem oziru na najboljšem glasu, obžalovanja vredna nesloga, katere povzročitelji so nekateri domačini in kratek čas tu bivajoči tujei, ki pa so vse prej nego dobri kristjani in Slovenci. Tako dolgo so delali, da je bil prejšnji narodni župan odstavljen in komisariju oddano vodstvo občine, kar je do sedaj občino stalo že čez 400 fl. Jakobčani, kaj rečete o teh svojih prijateljih (?), ki so vam v teh slabih časih toliko denarja tako-

rekoč ukradli iz žepov! Dne 23. marca t. l. so bile občinske volitve, pri katerih so vsled zvičajnega ravnanja in brezmejnega hujskanja komaj zmagali nasprotniki katoliškega in slov. napredka. Ker so zelo nepravilno postopali pri teh volitvah, se je narodna stranka pritožila na okr. glavarstvo, ki pa še mora biti premalo podkvano v postavah, ker je rekurz zavrglo. Rekurz je šel sedaj v Gradec in namestništvo je drugače razsojilo in volitve v 2. in 1. razredu ovrгло. Kdor ima še kaj razuma, lahko spozna iz tega, kdo je kriv vsega nereda in velikega plačila v naši občini. Ljudje, ki so tako nepravilno ravnali pri volitvah, potem pa še blatili domače poštenjake, posebno naše duh. pastirje v »Marburgerci« in »Tagespošti« na najgrši način, so izdajalci vere in jezika svojega, so grdi odpadniki, proti katerim je zadnji čas, da se vzdignejo vsi Jakobčani, ki še imajo kaj ljubezni do vere in do naroda slovenskega, ki jim je mar varčno gospodarstvo, pravičnost in red v občini. V soboto, dne 19. junija bodo vnovič volitve za 2. in 1. razred. Jakobčani, pridite ta dan polno-številno na volišče in izvolite za odbornike može značajne, neomahljive narodnjake in verne kristjane, ne pa duševne propalnice in vetrnjake. Ta dan si rešite svojo čast in pokažite svetu, da v naši občini ni mesta ljudem, ki v blato teptaja vero in narodnost našo, ki le po krivičnih potih hočejo priti do vodstva v občini!

S Pilštanja. (Poštni pečat.) Leta 1893. je prišel na našo pošto poštni komisar iz Gradca. Našel je seve vse v lepem redu, le jedno se mu ni dopadlo, slovensko-nemški poštni pečat na slovenskem Pilštanju. Mislil je menda: To je starodavni trg, rojstni kraj blažene Heme, tukaj so sami poslovenjeni Nemci, zato naj bo od zdaj samo nemški pečat. In res dvojezičnega pobaše v svojo torbo, a pošta dobi samo nemški »Peilstein«. Po vsem naravno, da je to žalilo čut vseskozi narodnega prebivalstva. Zato je prosila občina Pilštanj v začetku leta 1896. na visoko trgovinsko ministerstvo, naj se ta krivica popravi. Potem je odposlala prošnjo občina Zagorje, a ker še nismo dosegli, za kar smo prosili, pridružili sta se še Prevorje in Drensko rebro. Tako so prosile vse občine, ki imajo pri nas pošto za dvojezični pečat. Po preteku celega leta vendar priroma od slavnega poštnega ravnateljstva iz Gradca slovensko-nemški pečat. Kdor trka, temu se odpre.

Iz Slivnice pri Mariboru. (Minoli so veseli) in milosti polni dnevi sv. misijona, ki se je pri nas obhajal od dne 12. do 19. maja in katerega so nam spet po šestih letih oskrbeli naš mnogozasluzni in za zveličanje svojih ovčie skrbni župnik, čast. g. France Hirti. Bog jim bodi zato plačnik! Udeležba je bila velikanska, ker na polju ni bilo nobenega nujnega dela. Lepo okinčana cerkev je bila pri vsaki pridigi natlačeno polna. Naši župljani, pa še tudi iz sosednih far so pridno hodili poslušat besede božje in iskat dušnega miru in sreče, ki presega vse dobrote tega sveta. Ta sv. misijon je zopet novi dokaz, da naše ljudstvo je še dobro in verno in da nekateri hujskači in krivi preroki, kateri sami dušnega miru ne poznajo ter si na vse zvite načine prizadevajo še druge v časno in večno nesrečo spraviti, zastonj na skalo sv. Petra v zloglasni »Marburgarci« butajo. Zogibajmo se takih nesrečnih ljudij in Bog se jih usmili! Molitve žen, blagoslov in prepričevalne pridige so storile, da so se spravili z Bogom tudi tisti, ki so se mogoče že več let odtegovali. — V petek, dne 14. maja so bili pri sv. obhajilu otroci, katerih je bilo obhajanih okoli 350. Naj bi srečni otroci tega lepega dne nikoli ne pozabili in ljubemu Jezusu do smrti zvesti ostali! Stariši in predpostavljeni, skrbite za to! Vseh obhajanih pa je bilo okoli 2700. — Ljubi Bog plačaj Vam, čast. g. župnik, Vašo veliko skrb in trud, č. oo.

misijonarjema F. Doljak-u in J. Verhovcu, č. frančiškonom, o Feliksu iz Nazarja, o Benediktu iz Brežic, o Nikolaju iz Maribora, č. o. Ubaldu, kapucinskemu gvardijanu s Krškega, č. g. vpok. župniku J. Košarju, č. g. kaplanu J. Tomanu in vsem č. gg. sosedom, ki so pridno in marljivo delali za zveličanje duš.

Hvaležni farani.

Izpred Kamnika na Kranjskem. (D o m a č u m e t n i k.) V Mekinjah je videti nov misijonski križ s Kristusom v naravni velikosti, katerega je izdelal že znani umetnik gosp. Josip Groselj iz Selc pri Školji Loki na Kranjskem. Navedeni Kristus je tako izvrstno izvršen, da se le težko dobi boljši. Vsak, kdor ga vidi, ga občuduje, ker je v resnici umetno delo. Že lansko leto, ko sem se mudil po kupčijskih opravkih v Selcih, sem se prepričal, da je gosp. Groselj priznanja vreden umetnik. Imel je namreč dovršen ter prav izgledno izdelan kip sv. Jožela z detetom Jezusom naravne velikosti, kateri bo cerkvi v Kresnicah gotovo najboljši kras. Ker je gosp. Groselj preskromen, da bi se sam hvalil in ponujal, zato naj bo tem potom priporočen vsej častitej duhovščini, kakor tudi vsem drugim, kateri potrebujejo kaj kiparskega dela, kipov ali oltarjev, bodisi iz lesa, kamna ali pa iz angleškega marmor-cementa. On je poleg tega pošten krščanski mož, ki dela ne le ceneje, nego tudi bolje, kakor marsikak tujec.

S Prevorja. (Nova cesta.) Z veliko zadovoljnostjo Vam, gospod urednik, naznanjam, da če boste v prihodnje hoteli kedaj v naše gorate, zapuščene in od sveta ločene kraje priti, pripeljate se lahko po lepi, gladki cesti od Šent-Jurija čez Košnico do Prevorja. Skoraj taka bo, kakor po mizi. To je namreč tista cesta, za katero se mi že pol stoletja potegujemo, a dozdej bili smo vedno preslabi. Letošnjega leta v spomladi potegnil se je pa za nas prav možato naš izvrstni poslanec č. g. Jožef Žičkar v deželni zbornici. Omehčalo se je sree tudi kozjanskemu okrajnemu zastopu in kakor ste že javili, je z večino sklenil dne 31. maja pri seji, da naj se ta cesta gradi. Na papirju jo torej že imamo. Bog pa tudi daj, da jo kmalu imamo v resnici! Tako upamo, da si bo opomogel najrevnejši kraj cele spodnje Štajarske.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Pri Nj. veličanstvu svetlem cesarju je bil dne 4. junija zagrebški nadškoj, Jurij Posilovič, bojda zaradi zadnjih saborskih volitev. — Usluzbenci pri tramvaju ali konjski železnici na Dunaju so štrajkali od nedelje sem. Ker se je za te reveže posebno potegoval župan dr. Lueger, je bil štrajk večeraj srečno končan. — Ta teden imajo na Dunaju avstrijski socijalni demokratje strankarski shod. Prvo besedo imajo krivokljuni židje Adler, Ellenbogen, Ingwer in Verkauf.

Česko. Meseca avgusta bode katoliški shod v Kraljičinem Gradcu za ondotno škofijo. — Mladočehi priredijo dne 6. julija veliko slavnost na čast krivovercu Husu. Pač prav zdaj jako neumestno. — Poslanec Kaizl je v nedeljo v Kraljevem Gradcu govoril o političnem položaju, ki je sedaj za Čehie sila ugoden.

Štajarsko. Dne 5. junija je priredil nemski »Volksverein« v Gradcu shod, na katerem je zoper nemške katol. poslance hudo udrihal baron Rokitansky, ki je lani ustanovil »krščansko kmečko zvezo«. Kakor že večkrat, je ta baron tudi tokrat pokazal, da je liberalce od pet do glave.

Koroško. Dne 8. junija se je deželni predsednik,